

DEN HELLIGE ÅND – HVEM ELLER HVA ER DET?

JAN LILLEBY

□□ □□□□ Det finnes ikke noe svar på dette spørsmålet som kan uttrykkes i én vanlig formulert og logisk setning.

For eksempel, - det□□ holder ikke bare med å korte dette ned...og si: «Den Hellige Ånd, jo det er egentlig Gud men da uten noen bestemt 'kropp'!

Dette holder ikke.

Min måte å prøve å svare på dette må nok bli at vi må se i Bibelen og la den være rettesnoren.

Den Hellige Ånd (heretter kalt DHÅ) synes å være en□ *person...men som ikke selv 'kommer gående nedover Storgata og hilser på folk som han treffer på' – om du forstår meg rett. Det er ikke helt korrekt å karakterisere DHÅ som en 'ting' eller et 'fenomen' – for ikke å si plumpt□□ 'fantom'. DHÅ ble av Jesus nevnt i persons-bøyning □□ 'Han'. Denne bøyning nevnes hele seks ganger i disse to versene alene! □□ Slik som i Joh. 14,16-17:*

*«Og jeg vil be Faderen, og□□ han□□ skal gi dere en annen□ **talsmann**, for at□□ han□□ skal være hos dere for evig.□□ 17: sannhetens Ånd, som verden ikke kan få, for den ser□□ ham□□ ikke og kjenner□□ ham□□ ikke. Dere kjenner□□ ham, for□□ han□□ blir hos dere og skal være i dere.»*

Jeg har funnet fram et utvalg av eksempler på DHÅ ved å tråle gjennom Bibelen. Jeg kan ikke finne plass (i□□ en artikkel som dette) til å nevne alt som gjelder DHÅ Men en del punkter vil jeg prøve å omtale.

DHÅ I DET GAMLE TESTAMENTE

1Mos. 1, 2:

*«Og jorden var øde og tom, det var mørke over det store dyp, og□□ **Guds Ånd**□□ svedde over vannene.»*

I de påfølgende versene i kapitlet så finner vi ikke at DHÅ sa eller gjorde noe. Det vi ser er at Gud sa, Gud talte, Gud gjorde, Gud kalte, Gud skapte, Gud velsignet, Gud så, - og i 1. Mos. 2 ser vi at et nytt uttrykk legges til: Herren. Han blir derfra kalt□□ **'Gud Herren'**□□ – men ikke 'Gud Den

Hellige Ånd'.

«Og Gud Herren tok mennesket og satte ham i Edens hage, til å dyrke og vokte den», 1. Mos. 2, 15.

JOBS BOK – DET ELDSTE SKRIFTET I BIBELEN

I Jobs bok står det ingenting rett fram om DHÅ.

(Alderen til Jobs bok kan man finne ut ved å sjekke opp hva som ikke nevnes, for eksempel så nevnes det intet om noen pakt verken ved Abraham, eller Moses og loven, eller noe om et presteskap og faste organiserte forskrifter. Ikke finner vi noen Guds nasjon der, Israel, - i stedet finner vi at Job ofret til Herren på eget privat initiativ. Hans velstand og rikdom ble målt ut fra hvor stor hans flokk av krøtter og fe var, og hans beholdning av sølvmynter. Både dyr og sølvmynter ble brukt i de eldgamle samfunn mellom 1500 og 1700 før Kristus. Navnene til Jobs sønner var ganske uvanlige i senere tidsperioder, men helt vanlige før og under tiden med patriarkene. Det forblir allikevel et lite mysterium om når eksakt Jobs bok ble skrevet. Det er til tross for dette fastslått at Jobs bok nok er den eldste i Bibelen. Mens de tidligste kapitlene i 1. Mosebok dekker hendelser som fant sted før Job levde, så var ikke disse hendelsene nedtegnet før Jobs bok var skrevet. Man har kommet fram til at Jobs bok er 400 år eldre enn 1. Mosebok.)

Det er sannsynlig at Moses, eksempelvis, hadde lest Jobs bok, før han selv nedtegnet sine fem bøker. Han var kanskje inspirert av boken, og kan hende Gud lot dette bli sporen for Moses til å ta opp pennen. Selv sa jo Moses til Herren at han ikke passet til å tale til Farao, for han var lavmælt av natur. Og fikk Herrens aksept til å la Aaron være Mose talsmann idet at broren var mektigere med sine taleferdigheter. ?? Bare et lite sidesprang!

Det ene verset som kan antyde noe er Job 32, 8:

«Men det er menneskets ånd og **Den Allmektiges åndepust** som gjør forstandig.»

Men i Lukas 1, 35 finner vi DHÅ koblet opp til **Den Høyestes kraft...det sistnevnte tilsvarer Job 32, 8: ...Den Allmektiges åndepust.** Dette at Gud faktisk 'blåser liv i et menneske' – slik han gjorde med Adam før han ble til en levende sjel (1. Mos. 2, 7). Guds åndepust 'blåste' (fylte) en befruktning i Marias liv, og det ble til et barn født cirka 9 måneder senere, Jesus, Guds enbårne Sønn. Det var Guds erke-engel Gabriel som brukte disse ordene om Gud og Ånden. Jeg vil tro at denne høye engelen fra Gud talte helt riktige ord til Maria, slik han hadde også talt med profeten Daniel flere hundre år tidligere.

Men vi finner ganske lett ut at Jobs livsstil og holdninger og tro var preget av DHÅ. Jeg tror nok at Job hadde dermed DHÅ i sitt vesen, kan hende på samme måte som vi har i denne tiden med den frie nåden: DHÅ beskrives av Paulus å være gitt oss som et innsegl (billett) til den himmelske

frelse lovt oss. Ef. 4, 30 er opplysende og formanende: «*Og gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, han som dere har fått som segl til forløsningens dag.*»

Likeså Ef. 1, 13-14: «*I ham har også dere, da dere fikk høre sannhetens ord, evangeliet om deres frelse, ja, i ham har også dere, da dere kom til troen, fått til innsegl Den Hellige Ånd, som var lovt.*»

I antikken var det slik at for å ha bevis på at du hadde betalt for å komme inn i teateret eller arenaen (i sports leker osv.) – så ble det stemplet et tegn på hånd eller panne. Uten dette fikk du ikke adgang. Og det er dette Paulus bruker som bilde. Vi har ikke DHÅ på samme måte som eksempelvis apostlene, - slik vi ser at de hadde...med mirakler, helbredelser, tungetale og demon utdrivelse. Vi har den samme Ånd, men han virker ikke helt likt det han gjorde i aposteltiden. Hos oss kristne etter Paulus' evangelielære, har vi Ånden i form av at han virker som en **form for garanti på at vi får det Gud har lovt oss:** Himmelfrelsen oppe hos Kristus. Kommer tilbake til dette nedenfor.

Job – selv om ikke DHÅ nevnes rett fram i boken, så viser han ved sin atferd at han hadde DHÅ i sitt indre, likt det vi har i vår tid – uten mirakler, tegn, osv.

Job 1, 20-22 er en gripende scene om en virkelig Guds troende frelst mann i lidelsens kvaler: Han hadde nettopp fått de dårlige nyhetene om all ulykke og død som hadde rammet alt som var hans...

«*Da reiste Job seg og sønderrev kappen sin. Han klipte håret av hodet sitt og kastet seg ned på jorden og **TILBAD.** 21: og sa: Naken kom jeg fra min mors liv, og naken skal jeg vende tilbake. Herren gav, og Herren tok, Herrens navn være lovet! 22: **UNDER ALT DETTE SYNDET IKKE JOB, HAN LASTET IKKE GUD FOR DET SOM HADDE HENDT HAM.***»

Alle som leser dette bør merke seg at Job hadde DHÅ, og som derfor kom til uttrykk i Jobs handling og hans tilbedelse innfor Gud midt i lidelsens og ulykkens øyeblikk. Mange teologer mener at denne episoden også var et *profetisk forbilde* som pekte fram til Kristi lidelse og død. Og også hans oppstandelse og himmelske herlighet deretter. For vi finner jo at Job fikk en helt eventyrlig oppreisning for all ulykke som rammet ham, Job 42, 10-17.

Dermed lærer vi at vi kan faktisk finne ut at DHÅ er uavbrutt hos visse mennesker igjennom hele Bibelen, på grunn av hva som sies om den enkelte. Om noen virkelig tror Gud i all oppriktighet (selv om de kan mangle en hel del kunnskap i Ordet) så har de DHÅ, og er således frelst i henhold til tidshusholdningen de befant seg inne i.

Alle Bibelens profeter hadde DHÅ, og det var Ånden som talte Guds Ord og befalinger/åpenbaringer til dem om både nåtid og framtid. Ånden avslørte blant annet skjult/hemmelig synd. Et slående eksempel er jo tilfellet med David og Batseba. Urias, generalen over Davids hærstyrker, ble med vilje sendt ut i et farlig oppdrag, for David ønsket å 'overta' Batseba. □□ Urias døde slik som David håpet på. Da kom profeten Natan til ham og avslørte synden...gjennom å tale en lignelse til David. Ved lignelsen om den rike mann og en fattig mann (David var der den rike, mens Urias var den fattige) så pekte Natan på David, og sa: □□ *Du er mannen!* □□ (Altså, □□ den rike mann som hadde stjålet den fattiges eneste lam). □ David skjønnte med én gang at Natan talte om Urias' kone, et lam, som ble frastjålet den fattige Urias.

David falt sammen i anger og omvendte seg og beklaget sin grove synd innfor profeten og Gud – □□ 2. Sam. 12, 5-23. □

Men Herren i sin rettferdighet straffer David for misgjerningen, og barnet han fikk med Batseba døde. Om Natan står det bare helt enkelt (vers 1) □□ «*Og Herren sendte Natan til David.*» □□ Men vi vet av Bibelen – som et hele – at om en □□ troende kristen, eller eventuelt troende i før-kristen tid, var □□ *sendt av Herren,* □□ så våger jeg å påstå at da er DHÅ garantert inne i bildet.

Hva gjelder en annen profet i Bibelen, Elias, så finner vi DHÅ på en indirekte måte i eksempelvis hendelsen der profeten tas opp til himmelen i en ildvogn, og hans kappe daler ned til jorden, der Elisa overtar Elias sin kappe.

2. Kong. 2, 9-15:

9 -*Da de nå var gått over, sa Elia til Elisja: Si hva du ønsker jeg skal gjøre for deg før jeg blir tatt bort fra deg! Elisja sa: □□ **La meg få en dobbel del av din ånd!** □□*

10 -*Han svarte: Det er en stor ting du ber om. Hvis du ser meg når jeg blir tatt bort fra deg, skal du få det du ber om, ellers får du det ikke. □□*

11 -*Mens de så gikk og talte sammen, kom det brått en ildvogn og □□ ildhester og skilte dem fra hverandre. Og Elia for i stormen opp til himmelen. □□*

12 -*Da Elisja så det, ropte han: Min far, min far, Israels vogner og ryttere! Og han så ham ikke mer. Da tok han fatt i klærne sine og rev dem i to stykker. □□*

13 -*Så tok han opp Elias kappe som var falt av ham. Og han vendte tilbake og sto ved Jordans bredd. □□*

14 -*Og han tok Elias kappe, som var falt av ham, og slo på vannet og sa: Hvor er Herren, Elias Gud? Slik slo også Elisja på vannet, så det skilte seg til begge sider, og □□ han gikk over. □□*

15 -Profetenes disipler i Jeriko som sto rett imot ham, så ham, og de sa: «**Elias ånd hviler over Elisja.**» Og de kom imot ham og bøyde seg til jorden for ham.»

Det er min personlige overbevisning at uttrykket «Elias ånd» og «Dobbel del av din ånd» ikke var fra Elisjas side tenkt som om det var Elias selv som hadde slik kraft. Elisja hadde jo vært vitne til at Gud gjorde undere ved at Elias slo på Jordan med kappen, og da delte elven seg til begge sider, og de kunne gå over. Det var opplagt at dersom ikke Gud var den som var med dem, så ville ingen undre skje. Referanserammen hos Elisja var helt sikkert at Elias hadde en profetisk kraft fra Gud, en kraft som var til stede hos ham ved DHÅ. De femti profet-disiplene var, i likhet med Elisja, heller ikke gitt kunnskap om at det var Den Hellige Ånd, Guds Ånd som utførte disse underne. Selv uten kunnskap om dette, så hadde allikevel Gud gitt dem sin Hellige Ånd, det er helt sikkert.

På den tiden synes det som om selve betegnelsen «Den Hellige Ånd» eller «Guds Ånd» ikke var blitt husholdnings-uttrykk ennå. Selv ikke i det profetiske miljøet rundt Elias.

Profeten Daniel i det han var i tjeneste hos kong Nebukadnesar i Babylon, får omtaler i Det gamle Testamente der en klart kan forstå at det er DHÅ som handler i og gjennom Daniels tjeneste som profet.

Allerede i et tidlig kapittel av boken, finner vi antydning til DHÅ, Dan. 1 viser oss at han ikke ville spise den såkalte 'fine maten' ved kongens bord. Dette betyr selvsagt at Daniel ville overholde matforskriftene i Mose lov, om ikke å spise kjøtt og annet som var kalt for urent. Dette at Daniel ville vise ærbødighet for Guds ord og forskrifter, viser samtidig at han hadde DHÅ i seg – selv om ikke dette nevnes i direkte form. Dan. 1, 12-15 har blitt et favoritt avsnitt hos adventistene: Det taler om at Daniel og vennene hans – idet de bare inntok grønnsaker og vann – etter en prøvetid på ti dager viste seg å se bedre og friskere ut enn de øvrige aspirantene i kongens hoff. Men i hht. Ef. 2, 14-15 og Kol. 2, 14 er Mose lov og forskriftene UTSLETTET, AVSKAFFET, ja, kastet i søpla én gang for alle. Hvem gjorde dette? Jo, Jesus Kristus da han døde på korset. Hvem fikk åpenbart denne ellers så hemmelig-holdte bibelsannheten? Jo, vår apostel Paulus, hedningenes apostel. (Ef. 3, 1-9).

Dan. 5, 11- og 14 viser oss mer tydelig at profeten, som da bare var en unggutt (de ble gjort til evnukker og således ikke i stand til å ha med det motsatte kjønn og gjøre) – hadde en åndelig utrustning som ikke de andre hadde i samme monn, og uttrykket om Guds Ånd kommer opp:

«(Dronning Nabonid sier til sin mann, kongen) I ditt rike finnes det en mann som **Den Hellige Guds Ånd bor i. I din fars dager (Nebukadnesar)** ble det hos ham funnet opplysning og innsikt, og en visdom som gudenes visdom. Din far, kong Nebukadnesar, gjorde ham til leder for spåmennene, åndemanerne, kaldeerne og tegntyderne. Konge, slik opphøyet din far ham. 14: (Kong Beltsasar spør Daniel) – Jeg har hørt om deg at Guds Ånd er i deg, og at det hos deg er funnet opplysning og innsikt og høy visdom.»

Bare som en kuriositet har jeg tatt med Dan. 5, 14 slik det er oversatt i engelske bibler:

New International Version

I have heard that the spirit of the gods is in you and that you have insight, intelligence and outstanding wisdom.

New Living Translation

I have heard that you have the spirit of the gods within you and that you are filled with insight, understanding, and wisdom.

English Standard Version

I have heard of you that the spirit of the gods is in you, and that light and understanding and excellent wisdom are found in you.

Berean Standard Bible

I have heard that the spirit of the gods is in you, and that you have insight, intelligence, and extraordinary wisdom.

King James Bible

I have even heard of thee, that the spirit of the gods is in thee, and that light and understanding and excellent.

Legger dere merke til en viktig detalj her...?

De engelske oversettelsene viser til 'Gudenes ånd' – altså ikke direkte slik det er i Norsk Bibel 1988, nemlig 'Guds Ånd'.

Hvem har rett – engelske eller norske Bibler?

Svar: De har begge rett! På den tiden var det ikke ennå blitt noe husholdnings-ord som definerte tydelig at Guds Ånd/Den Hellige Ånd var en bestemt person og hadde sin virkemåte og kraft i samme monn som Gud, Skaperen.

Vi ser også at dette med 'Gudenes Ånd' blir uttalt i følge et rykte...vi har hørt at...og altså ikke er avledet av ord talt av Daniel og hans venner.

DHÅ I DET NYE TESTAMENTE

Lukas 2, 25-26 forteller om Simeon i templet og Jesus-barnet:

«Og se, det var en mann i Jerusalem som het Simeon, en rettferdig og gudfryktig mann. Han ventet på Israels trøst, og Den Hellige Ånd var over ham. 26: Det var åpenbaret for ham av Den Hellige Ånd at han ikke skulle se døden før han hadde sett Herrens Messias.»

Det har vært, og det er fremdeles slik, en gedigen misforståelse i enkelte trossamfunn om DHÅ. Om pinsedag i Apg. 2 der Ånden faller på de 120 på Øvre Salen i Jerusalem, og ildtunger viser seg og de bryter ut i 13-14 forskjellige verdens-språk (kalt tungetale) – så sier man i kristenheten at pinsedag i Apg. 2, det var dagen da DHÅ kom. Samtidig sies det at det var på pinsedag at menigheten ble født. Noe som er like feilaktig. ☐☐ Jeg kommer tilbake til dette mot slutten av artikkelen.

DHÅ hadde vært her på jord, og i troende mennesker slik vi ser av Bibelen som helhet, og i flere tidshusholdninger.

Det er mer riktig å betegne Åndens åpenbaring over disippelflokken i Apg. 2 som det det egentlig var: De ble ikledd/utrustet med ☐☐ kraft☐☐ slik de tidligere bibelprofetene hadde blitt, og gitt evner som bare Gud kunne mestre: Helbrede syke, profetere om framtiden, og tale Guds visdom og hans Ord rett, og mye annet. Dette impliserte, slik også Paulus framholder i 1. Kor. 12-14, at apostlene tok detaljert ledelse fra DHÅ i alle viktige handlinger vist i Apostelgjerningene.

Faktisk finnes det et direkte bevis for min påstand, idet vi finner at Jesus faktisk gav dem Ånden ved at han ☐☐ pustet på dem, og sa: *Ta imot Den Hellige Ånd.* ☐☐ ☐☐

Joh 20,19-23:

*«Det var om kvelden samme dag, den første dagen i uken. Av frykt for jødene hadde disiplene stengt dørene der de var samlet. Da kom Jesus; han sto midt iblant dem og sa: «Fred være med dere!» ☐☐ Og da han hadde sagt det, viste han dem sine hender og sin side. ☐☐ Disiplene ble glade da de så Herren. ☐☐ Igjen sa Jesus til dem: «Fred være med dere! Som Far har sendt meg, sender jeg dere.» ☐☐ Så åndet han på dem og sa: ☐☐ **«Ta imot Den hellige ånd.** ☐☐ Dersom dere tilgir noen syndene deres, da er de tilgitt. Dersom dere fastholder syndene for noen, er de fastholdt.»*

Disiplene, da de var samlet på Øvre Salen pinsedag i år 28, hadde allerede Den Hellige Ånd.

Hva sa Jesus om det som skulle skje på pinsedag? Jo, Apg. 1, 8 er klar:

«Men dere skal få **kraft** (gresk: *Dunamis*) idet Den Hellige Ånd kommer over dere. Og dere skal være mine vitner, både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende.»

Jesus kalte denne kraft-utrustningen for å 'Bli døpt i Den Hellige Ånd' – Apg. 1, 5.

Man kan diskutere om Jesus, ved sin dåp i Jordan, ble døpt også i DHÅ. Men jeg mener at Jesus ikke nødvendigvis trengte dette. Han var nok allerede, i sin egenskap av faktisk å være Guds enbårne Sønn, utrustet av Ånden til å utrette de mest utrolige mirakler og undergjerninger.

Joh. 1, 32-33 gir allikevel en god grunn til at dette blir diskutert i teologiske kretser:

«Johannes vitnet og sa: Jeg har sett Ånden komme ned som en due fra himmelen, og han ble over ham. 33: Jeg kjente ham ikke, men ham som sendte meg for å døpe med vann (Gud), han sa til meg: Ham du ser Ånden komme ned og bli over, han er den som døper med Den Hellige Ånd.»

Matt. 3, 11 samsvarer med Joh. 1, 33 - at Jesus er den som døper med DHÅ.

Men verken Johannes eller Matteus skrev like frem, at 'Jesus ble døpt med Den Hellige Ånd'. Han blir i stedet framstilt som den som døper i Den Hellige Ånd.

Men Jesus selv viser at han ikke engang selv tok den rollen: Han sa til sine disipler at han skulle be til Faderen, og han skal sende denne kraften (talsmannen) over dere. Se Joh. 14, 16-17...han kaller DHÅ for sannhetens Ånd.

Men man finner endelig ut at det var Jesus som sendte ned Den Hellige Ånd til disiplene, Joh. 16, 7 – «...men går jeg bort, da skal jeg sende ham (talsmannen, DHÅ) til dere.»

Jeg mistenker at det her foreligger et lite språklig oversettelses problem. Det viser seg at Jesus, fra sin posisjon ved Faderens høyre hånd i himmelen, kunne sende ned Ånden – men underforstått: Faderen gav dette til ham der i det høye...som bønnesvar til Jesus, Sønnen, og fikk JA. Dermed kunne Jesus sende Ånden slik vi leser i Joh. 16, 7.

Virkemåten til DHÅ i Apostelgjerningenes tid gis en generalforklaring i Romerbrevet. Og i 1. Korinterbrev.

Rom. 8, 13 er et erke-ord om hvordan det var i aposteltiden da de forkynte Guds jordiske kongerike (tusenårsriket) for Israel. Og Den nye Pakt i Jesu blod for Israel.

Den Hellige Ånd gav de messianske troende en *ekstra ordinær kraft* til å motstå synd og fristelser – noe vi ikke kan si at vi i menighetens tid kan oppleve.

«For dersom dere lever etter kjødet, da skal dere dø. Men dersom dere ved Ånden dører legemets gjerninger, skal dere leve.»

Dette er ikke det samme som 'Å ta seg sammen'. Nei, de kunne faktisk ved Åndens kraft motstå enhver fristelse og slik leve i en trosform der gjerninger gikk sammen med troen. De messianske troende måtte *bevise deres tro, gjennom gjerninger – dette å holde all synd borte fra seg.*

Esekiel profeterte om tiden da Gud skulle virke slik i Ånden at hans troende i Den nye Pakt fikk byttet ut sine 'stenhjerter' med hjerter som Gud fikk bo i, kjødhjerter.

Ordet i Esek. 36, 26-28 har å gjøre med den framtidige situasjonen som gjelder når Jesus har kommet ned fra himmelen for å etablere Guds Kongerike, tusenårsriket i Israel – og taler om Israels innbyggere jødene/israelittene:

«²⁶ Jeg vil gi dere et nytt hjerte, og en ny ånd vil jeg gi i dere. Jeg vil ta bort steinhjertet av deres kjød og gi dere et kjødhjerte.

²⁷ Min Ånd vil jeg gi inne i dere, og jeg vil gjøre det så at dere følger mine bud og holder mine lover og gjør etter dem.

²⁸ Dere skal bo i det landet jeg ga deres fedre. Dere skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud.

Da apostlene virket i årene 28 – 62 e. Kr. var referansen vedrørende Den nye Pakt i Jesu blod *ikke* fra Esekiel 36, men fra Jeremias 31, 31-34 brukt av Hebreerbrevets forfatter: (se 8 og 9 kap)

³¹ Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil opprette en ny pakt med Israels hus og med Judas hus.

³² Den skal ikke være som den pakten jeg opprettet med deres fedre på den dagen da jeg tok dem ved hånden og førte dem ut av landet Egypt, den pakten med meg som de brøt, enda jeg var deres ektemann, sier Herren.

³³ Men dette er den pakten jeg vil opprette med Israels hus etter de dager, sier Herren: Jeg vil gi min lov i deres sinn og skrive den i deres hjerte. Jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk.

³⁴ De skal ikke lenger lære hver sin neste og hver sin bror og si: Kjenn Herren! For de skal alle kjenne meg, både små og store, sier Herren. For jeg vil forlate deres misgjerning og ikke lenger minnes deres synd.

Selv om tekstene er noe ulike, så taler dette om den samme pakt, altså Den nye Pakt i Jesu blod for Israel.

Som en sum kan vi lære at i denne pakten er det DHÅ som virker slik at denne nye pakt med tilhørende ny lov (gitt av Jesus fra hans trone på Sion i tusenårsriket) blir skrevet *ikke på tavler eller i en bok,* men i de troendes hjerter og sinn. Gud vil ved DHÅ gjøre det slik at de trofast følger alle hans bud. De skal holde Kristi lover *og GJØRE etter dem.* Gjernings-aspektet er tilbake idet at Israel i tusenårsriket får en helt ny lov, gitt dem av Kristus. Se også Jes. 2.

Men i vår tid med den frie nåden så er gjernings-aspektet helt borte. Vi skal ikke holde verken bud eller lov slik Mose loven lærer. Den er fjernet bort og avskaffet av Jesus da han døde på korset (Ef. 2, 14-15; Kol. 2, 14).

Men altså, i aposteltiden 28 – 62 e. Kr. virket DHÅ slik hos de troende at de maktet å overholde Mose lov samt Den nye Pakt i Jesu blod. De ble frelst av nåde, men under den betingelse at de skulle vise troen ved sine gjerninger, livsstil osv. Se Jakobs brev 2, 14...tro uten gjerninger regnes som en død tro.

I 1. Kor. 12-14 – kapitler om nådegaver i aposteltiden – finner vi at DHÅ ledet den enkelte i bruken av slike sterke gaver. Apostlene kunne ikke på egen vilje, eget initiativ bare dure i gang og svipe hele stedet de befant seg på med å helbrede alle syke. Hva det enn gjaldt, så var de avhengige av å ta imot spesiell ledelse av DHÅ.

1 Kor. 12, 7-11 lærer:

7 Men Åndens åpenbarelse blir gitt enhver til det som er gagnlig.

8 For til én blir det gitt visdoms tale ved Ånden, til en annen kunnskaps tale ved den samme Ånd,

9 en annen får tro (utover vanlig tro) ved den samme Ånd, en annen nådegaver til å helbrede ved den samme Ånd.

10 En annen får kraft til å gjøre undergjerninger, en annen gave til å tale profetisk, en annen gave til å prøve ånder. En annen får ulike slags tunger, en annen tydning av tunger.

11 Alt dette virker den ene og samme Ånd, som deler ut til hver enkelt etter som han vil.

Jeg fremhever vers 7 og 11. Det viser at DHÅ ikke ble dirigert av apostlene, men apostlene av ham. De kunne intet gjøre hvis ikke Ånden først gav sitt besyv og ledet dem til å utføre miraklene.

DEN HELLIGE ÅND I EFESERNE OG KOLOSSERNE

Men DHÅ slik som vist i både Det gamle og nye testamente, sluttet helt å opptre og virke slik i den troende idet at Israel falt ifra Gud som nasjon, slik vi lærer av Apg. 28, 25-28.

Etter Israels fall, i 62 da Paulus var i Roma, så ble det åpenbart for ham av Gud at han nå hadde etablert en *ny husholdning*: Den med Guds nåde. Ef. 3, 1-3 i hht. 'hemmeligheten' – dette at fra da av skulle evangeliet om frelse ved tro på Jesus gis ut i hele verden. Tidligere var dette bare forkynt for jøder og proselytter. Men ved denne nye åpenbaring gitt Paulus for oss, så ble evangeliet gjort *internasjonalt* og var fritt uten noen pakter og uten noen Mose lov og forskrifter.

Også selve frelseshåpet slik det var i aposteltiden, håpet om Kongeriket i Israel med Jesus som regent på Sion, var satt på vent. Og det står ennå på vent, for i år 70 så ødela romerne Israel og annullerte nasjonen helt.

Derfor finner vi ikke noen lære fra Paulus som er som den han lærte før Israels fall, i hans to lærebrev til menighetens tidshusholdning, Efeserne/Kolosserne. Det er bare i disse to lærebrev til menigheten, som er oss kristne, at den nye nådefrelsen ved tro alene og Mose lov avskaffet/utslettet finnes. Bare i disse nevner Paulus 'hemmeligheten' – dette om den nye frie nådefrelsen der hele verden kunne bli frelst ved tro på Kristus, og ha himmelen der oppe som frelseshåp (Ef. 3, 1-9; Kol. 1, 25-26).

Min nettside er fullspekket med undervisning ut fra disse to lærebrev, der nådefrelsen blir forklart fra mange forskjellige vinkler og scenarier.

Vi finner ingen lære om: Kongeriket for Israel, Den nye Pakt til Israel, Jesu gjenkomst, Åndens mirakuløse nådegaver med helbredelse, tungetale, utdrivelse av onde ånder, profeti, usedvanlig tro, tungers tydning, visdoms tale, kunnskaps tale og kraftige gjerninger (f. eks. oppvekking av døde). Slikt som ble nevnt av Jesus i Mark. 16, og senere lagt ut i læreform av Paulus i 1. Kor. 12-14.

Vi finner således heller ikke dåp i vann, dåp med DHÅ, nattverd, formell offentlig bekjennelse av synd, Israels profetiske framtid, Israels 12-stammefolk.

Men vi finner en rekke eksempler på DHÅ – men nå i en annen rolle enn den vi ser i Kongerikets evangelium forkynt for Israel før de falt fra som Guds nasjon!

Vi skal se på alle tilfeller der DHÅ nevnes i de to menighetsbrevene nevnt.

EFESERBREVET

Ef. 1: ¹³ I ham har også dere, da dere fikk høre sannhetens ord, evangeliet om deres frelse, ja, i ham har også dere, da dere kom til troen, fått til innsegling **Den Hellige Ånd**, som var lovt,

¹⁴ han som er pantet på vår arv, inntil eiendomsfolkets forløsning, til pris for Guds herlighet.

¹⁷ Jeg ber om at vår Herre Jesu Kristi Gud, herlighetens

Far, må gi dere visdoms og åpenbarings Ånd til kunnskap om seg,

Ef. 2: ¹⁸ For gjennom ham har vi begge adgang til Faderen i én Ånd.

²² I ham blir også dere, sammen med de andre, bygd opp til en Guds bolig i Ånden.

Ef. 3: ⁵ Det var ikke i tidligere tidsaldre gjort kjent for menneskenes barn slik som den nå er blitt åpenbart for hans hellige apostler og profeter ved Ånden:

¹⁶ Jeg ber om at han etter sin herlighets rikdom, ved sin Ånd må gi dere å styrkes med kraft i det indre menneske,

Ef. 4: ³ og legger vinn på å bevare Åndens enhet i fredens sambånd.

⁴ Det er ett legeme og én Ånd, likesom dere òg ble kalt med ett håp i deres kall.

³⁰ Og gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, han som dere har fått som segl til forløsningens dag.

Ef. 5: ¹⁸ Drikk dere ikke drukne av vin, for det fører bare til utskeielser, men bli fylt av Ånden,

19 så dere taler til hverandre med salmer og lovsanger og åndelige sanger, og synger og spiller for Herren i deres hjerter,

²⁰ og alltid takker Gud og Faderen for alle ting i vår Herre Jesu Kristi navn.

Ef. 6: ¹⁰ For øvrig: Bli sterke i Herren og i hans veldige kraft!

¹⁷ Ta frelsens hjelm og Åndens sverd, som er Guds ord.

¹⁸ Be til enhver tid i Ånden med all bønn og påkallelse. Vær årvåkne i dette, med all utholdenhet i bønn for alle de hellige.

I Efeserbrevet finner vi da at Paulus, innen brevets 6 kapitler, nevner DHÅ hele 13 ganger...for de som liker statistikk. Litt over 2 ganger pr. kapittel for å bruke millimeter-skalaen.

Men merk at ingen av de 13 gangene peker på DHÅ som en som virker tegn, under og mirakler. Heller ikke tungetale og profeti, eller kraftige gjerninger slik som utdrivelse av onde ånder eller oppvekkelse av døde.

I Ef. 5, 18-19 finner vi at Paulus formaner til å bli fylt av Ånden. Men da ikke i den forstand som ofte pinsekarismatikerne tenker: Slik at man kan få mirakler, tegn og under.

Nei, i stedet skriver Paulus...så dere taler til hverandre med salmer og lovsanger og åndelige sanger, og synger og spiller for Herren i deres hjerter (v. 19).

Her kunne Paulus hatt en alle tiders anledning til å fremme dette med nådegavene og mirakler – men det er tydelig at dette var fjernet av Gud innen han skrev Efeserbrevet og Kolosserbrevet. Pinsevevnene er jo frelst, mener jeg, for de har en tydelig tro på Jesus – uten tvil. Men det er bare så trist at bevegelsen har havnet i en fantasi-verden der de feilaktig tror at miraklene hos apostlene er nedarvet til dem. De tror falskelig at pinse-kraften (se Apg. 2 og Ånden som kom over disiplene) kom til jorden igjen, etter å ha vært borte i over 1800 år. Dette var tanken de hadde satt seg i hodet, disse evangelistene (William Seymour og Charles Parham) da de startet vekkelser-møter i 1906 i et leid lokale i Los Angeles, Azusa Street. (Les min separate artikkel om disse ting).

I Ef. 1, 13 ser vi at den kristne i hht. Paulus' lære, får DHÅ med én gang han kommer til troen og blir kristen. Uten håndspålegging eller å be 'Frelsesbønnen' (slik ofte pinse-karismatiske evangelister praktiserer), uten syndsbekjennelser og liknende. Man får ganske enkelt og helt i bokstavelig forstand, DHÅ i sitt indre menneske ved å gjøre INGENTING i det ytre, men bare komme til tro på Jesus Kristus i ens indre.

Det er som Paulus skrev i Ef. 2, 8-9: «For av nåde er dere frelst, det er ikke av dere selv, det er Guds gave. Ikke av gjerninger, for at ingen skal rose seg.»

Paulus' siste formanings emne i Ef. 6, 18 – er at vi skal **be til enhver tid i Ånden**, og ha alle de hellige (alle kristne) i våre bønner på en utholdende måte. Hvis ikke dette var av ytterste viktighet, ville ikke Paulus skrevet ned dette til oss! Jeg mener personlig at Paulus nok hadde i tankene at det var de troendes **bevarelse i troen** som lå bak hans formaning. At alle troende forblir i troen og dermed blir frelst på forløsningens dag.

Allikevel – tross at Ånden er en kraft for oss troende: Den mest framtrædende gjerning som DHÅ virker i oss troende i dag, er at han utgjør for oss en garanti-faktor, en billett inn til det himmelske der hos Kristus. Versene Ef. 1, 14 ...**pantet på vår arv**, og Ef. 4, 30 ...**som segl (billett) til forløsningens dag**.

KOLOSSERBREVET

Kol. 1: ⁸ Han har også fortalt oss om deres **kjærlighet i Ånden**.

⁹ Derfor har vi heller ikke holdt opp med å be for dere, like fra den dagen vi fikk høre om det. Vi ber om at dere må fylles med kunnskap om Guds vilje i all **åndelig visdom og forstand**,

11 og blir styrket med all kraft etter hans herlighets makt, så dere kan ha all utholdenhet og tålmodighet.

29 For dette er det jeg arbeider, idet jeg strider i hans makt som virker i meg med kraft.

Kol. 2: □□□□ Ingen nevnelser av DHÅ.

Kol. 3: □□□□ Ingen nevnelser av DHÅ.

Kol. 4: □□□□ Ingen nevnelser av DHÅ.

Kolosserne har bare i sine 4 kapitler, nevnelser av DHÅ fire ganger.

I vers Kol. 1, 9 pekes det på DHÅ – men i indirekte form, idet han vil fylle oss med kunnskap om Guds vilje. Og i vers 11 ser vi at han ønsker å styrke oss med all kraft etter hans herlighets makt (Ånden) så at vi kan ha all utholdenhet og tålmodighet i tjenesten. Meget viktig at vi tar dette til oss.

KONKLUSJON

Vi må alle ta inn over oss Paulus sin helt overordnede troslære fra Efeserne og Kolosserne. Der har han vist oss det frie nådeevangeliet, som trådte i kraft det øyeblikket at Gud sa farvel til Israel som sin nasjon, □□ slik vi leser i Apg. 28, 25-28. □□ De ville ikke omvende seg og tro at Jesus var Messias for Israel, og dette var Guds endelige konklusjon om nasjonen, og han brøt da helt med dem. Paulus ble den som forkynte dem dommen, idet han siterte Jes. 6 om Israels åndelige blindhet, døvheter og uforstand.

All forkynnelse av Guds Kongerike for Israel (ved apostlene i årene 28 – 62) opphørte. Vi får ikke vite hva de 12 apostler gjorde i tiden etter Israels fall; bare Paulus blir fulgt opp ved Lukas som skrev om ham – og Apostelgjerningene lukkes idet vi har lest Apg. 28, 31.

I år 63 skrev han Efeserne/Kolosserne da han var fengslet for annen gang og satt i cellen sin i Carcere Mamertino fengselet i Roma. På grunn av at Gud ikke lenger handlet med Israel ved å la apostlene □□ tilby dem Kongeriket på jord, så var det at Paulus ble gjort til en Jesu Kristi fange for oss hedninger (Ef. 3, 1-2) og dermed legger ut om den nye åpenbaringen – en hemmelighet som Gud hadde holdt skjult fra før han skapte verden. At vi hedninger også kunne høre med til Kristi legeme, menigheten av troende. Dermed ble jøder og hedninger gjort til ett i troen, slik Paulus lærer i Ef. 2, 14-15 – som en følge av at Kristus på korset hadde utslettet og avskaffet Mose lov med alle bud og forskrifter. Mose lov hadde virket som en skillevegg mellom jøde og hedning, men var nå revet ned i og med at Mose lov var avskaffet og søplet.

Dermed har vi da en oversikt over hvordan Den Hellige Ånd opererer □□ og hjelper oss troende i menighetens

tidshusholdning.

Det er umulig å være i troen på Jesus, uten at vi også har Den Hellige Ånd i oss.

Gracepano.com